

מילר דויד

בן אלכסנדר ואסתר. נולד ב-18.8.1931 בקאפושור שבדרום-מערב הונגריה. (נקרא אצ"י בהונגרית, כינוי-חיבה לאח הקטן או הצעיר במשפחה). ב-1939 עלה עם הוריו ארצה. אחרי גמרו חמש מחלקות תכוניות בבית-הספר "מעלה" בירושלים, הצטרף להכשרת "הנוער העובד" שיצאה לכנרת. בעבודה החקלאית ראה קיום יעוד אנושי ולאומי גדול שכדאי לעמול למענו. "זכיתי להשקיע מזיעת-אפי בגידול לחם

חוקנו", כתב בסוף חיבורו על יום עבודה בחרישה ובזריעה. עם גמר תקופת הכשרתו בא לביקור בירושלים בשיירה האחרונה לפני פסח תש"ח. ושוב נתהדקה טבעת המצור, ומשלא יכול לחזור אל חברי הכשרתו — התגייס לגדוד מגדודי הפלמ"ח, השתתף בפעולות ברמת-החל, מר אליאס והראדאר. נפצע פצע קל ליד לטרון והמשיך בשירות.

בהפוגה א' הצטרף לחבריו שבגדוד הששי, עבר קורס קצר של חובשים ומשהחלו שוב הקרבות, הצליח בהשתדלותו להישלח לשרת בתפקיד זה בקו האש, אף כי יתר חבריו עוד לא נשלחו לקרב בגלל הכשרה בלתי-מספקת. בשירותו כחובש מחלקתי בכיבוש צובה ודיר-עמאר הוכיח כי ראוי היה לאמון שניתן ביכלתו. בפעולה ליד הכפר יאלו נשאר לטפל ב-17 פצועים מוטלים בשדה, אף-על-פי שפקודת-הנסיגה חלה גם עליו, וגם הפצועים ביקשו ממנו לעזבם, כדי שגורלו לא יהא כגורלם. אך הוא העדיף להישאר ולחבוש פצועים ולמנוע גזעת חברים באבדן זם, עד שיבואו חובשי הלגיון הערבי ויטפלו בהם כחוק... אך באו רובאי הלגיון והוא וחבריו נפלו שם ביום 17.7.1948. הועבר למנוחת-עולמים להר-הרצל בירושלים ב-28.2.1950.